

SZCZEGÓŁOWA SPECYFIKACJA TECHNICZNA

INWESTYCJA: **OCIEPLENIE, PRZEBUDOWA I
KOLORYSTYKA ELEWACJI BUDYNKU
GOSPODARSTWA POMOCNICZNEGO
PRZY MIEJSKIM OŚRODKU POMOCY
RODZINIE**

KOD CPV: 45262700-8 PRZEBUDOWA BUDYNKÓW

ADRES INWESTYCJI: 87-800 WŁOCŁAWEK
ŚW. ANTONIEGO 11.

DZ. NR 134/2 KM 49/1

INWESTOR: MIEJSKI OŚRODEK POMOCY RODZINIE
UL. KOŚCIUSZKI 26,
87-800 WŁOCŁAWEK

BRANŻA: **BUDOWLANA**

opracował:

Marcin Mospinek

mgr inż. Wanda Mospinek
upr. UA-V-7342-5/46/81Wk
KUP/BO/1073/03

Włocławek, wrzesień 2006

BRANŻA: **BUDOWLANA**

KOD CPV:

Przebudowa budynków -45262700-8

Rozbiórki - 45110000-1
-45111100-9

Elewacja -45442300-0
-45321000-3
-45442110-1
-45262110-5

SZCZEGÓŁOWA SPECYFIKACJA TECHNICZNA OCIEPLENIA, PRZEBUDOWY I KOLORYSTYKI ELEWACJI BUDYNKU GOSPODARSTWA POMOCNICZNEGO PRZY MIEJSKIM OŚRODKU POMOCY RODZINIE– WŁOCŁAWEK UL. ŚW. ANTONIEGO 11.

I. WSTĘP

1. Przedmiot SST.

Przedmiotem SST są wymagania techniczne dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z realizacją ocieplenia, przebudowy i kolorystyki elewacji budynku Gospodarstwa Pomocniczego przy Miejskim Ośrodku Pomocy Rodzinie.

2. Zakres stosowania SST.

Szczegółowa specyfikacja techniczna jest stosowana jako dokument przetargowy przy zleceniu i realizacji robót związanych jw.

3. Zakres robót objętych SST.

a) roboty budowlane

- Rozebranie rynien i rur spustowych.
- Wykonanie koniecznych wyburzeń istniejących ścian /luksferów/ ; pomurowanie nowych ścian z cegły gr. 38cm i ocieplonych styropianem gr. 12cm.
- Wykonanie tynków zewnętrznych /system ocieplenia ATLAS STOPTER – metoda lekka mokra/.
- Demontaż desek ze spodu balkonu i spodu jego zadaszenia i wymiana na siding w kolorze brązowym.
- Demontaż krat z okien
- Skucie istniejącego cokołu z płytek.
- Wykonanie cokołu budynku z płytek klinkierowych wg projektu.

4. Określenia podstawowe.

- Dziennik budowy – opatrzony pieczęcią zamawiającego zeszyt, z ponumerowanymi stronami, służący do notowania wydarzeń zaistniałych w czasie wykonywania zadania budowlanego, rejestrowania dokonywanych odbiorów robót, przekazywania poleceń i innej korespondencji pomiędzy Inspektorem Nadzoru, Wykonawcą i Projektantem.

- Kierownik budowy – osoba wyznaczona przez Wykonawcę, upoważniona do kierowania robotami i do występowania w jego imieniu w sprawach realizacji kontraktu.
- Przedmiar robót – opis robót w kolejności technologicznej ich wykonywania z określeniem ilości.
- Księga obmiarów – akceptowany przez Inspektora Nadzoru zeszyt z ponumerowanymi stronami służący do wpisywania przez Wykonawcę obmiaru dokonanych robót w formie wyliczeń, szkiców i ew. dodatkowych załączników. Wpisy w księdze obmiarów wymagają potwierdzenia przez Inspektora Nadzoru.
- Materiały – wszelkie tworzywa niezbędne do wykonywania robót, zgodnie z dokumentacją projektową i specyfikacjami zatwierdzonymi przez Inspektora Nadzoru.
- Polecenie Inspektora Nadzoru – wszelkie polecenia przekazywane Wykonawcy przez Inspektora Nadzoru w formie pisemnej, dotyczące sposobu realizacji robót lub innych spraw związanych z prowadzeniem budowy budynku biurowego.
- Projektant – uprawniona osoba prawna lub fizyczna będąca autorem dokumentacji projektowej.
- Rysunki – część dokumentacji projektowej, która wskazuje lokalizację, charakterystykę, wymiary obiektu będącego przedmiotem robót.
- Elewacja– elewacja budynku wykonana tynkiem cienkowarstwowym systemowym z wyprawą , zatartym na gładko np. w systemie ATLAS STOPTER w kolorze białym. Malowanie farbami silikonowymi w kolorze wg. Projektu kolorystyki.
- Rynny , rury spustowe , obróbki – blacha ocynkowana malowana wg projektu kolorystyki
- Cokół – płytki klinkierowe
- Siding – okładzina spodu balkonu i spodu jego zadaszenia.
- Parapety – od strony frontowej płytki ceramiczne w kolorze cokołu, od zaplecza z blachy ocynkowanej w kolorze białym.
- Pozostałe określenia zgodnie z obowiązującymi, odpowiednimi polskimi normami i definicjami podanymi w SST.

5. Ogólne wymagania dotyczące robót.

Wykonawca robót jest odpowiedzialny za jakość ich wykonania oraz za zgodność z dokumentacją projektową, SST i poleceniami Inspektora Nadzoru.

II. MATERIAŁY

1. Wymagania dotyczące materiałów.

Wykonawca jest zobowiązany dostarczyć materiały zgodnie z wymaganiami dokumentacji projektowej i SST.

Wykonawca powinien powiadomić Inspektora Nadzoru o proponowanych źródłach otrzymania materiałów przed rozpoczęciem ich dostawy. W przypadku nie

zaakceptowania materiałów ze wskazanego źródła. Wykonawca powinien przedstawić do akceptacji Inspektora Nadzoru materiał z innego źródła. Wszystkie materiały powinny być sprawdzone i przedstawione do akceptacji Inspektora Nadzoru przed ich użyciem w czasie robót. Wybrany i zaakceptowany rodzaj materiału nie może być później zmieniony bez zgody Inspektora Nadzoru. Każdy rodzaj robót, w którym znajdują się niezbadane i niezaakceptowane materiały Wykonawca wykonuje na własne ryzyko, licząc się z jego nie przyjęciem i nie zapłaceniem.

1.1. Cement – do wykonywania należy zastosować cement portlandzki, który powinien spełniać normy PN-EN-197-1:2002. Do wykonywania robót należy użyć cementu dostarczonego w workach. Cement powinien być składowany w warunkach zabezpieczających przed zawilgoceniem. Czas przechowywania cementu nie może być dłuższy niż trzy miesiące .

1.2. Piasek do zapraw – do zaprawy cementowej należy stosować piaski mineralne, naturalne i łamane, o uziarnieniu do 2 mm, przeznaczone do zapraw budowlanych i spełniające wymagania PN-86/B-06712. Piaski powinny być przebadane w laboratorium i posiadać deklarację zgodności z PN. Piasek należy przewozić luzem dowolnymi środkami transportowymi, w warunkach zabezpieczających go przed zanieczyszczeniem, zmieszaniem z innymi klasami, odmianami lub gatunkami piasku oraz z innymi kruszywami, także przed rozpyleniem.

1.3. Woda – powinna być „odmiany 1” zgodnie z wymaganiami PN-88/B-32250. Barwa wody powinna odpowiadać barwie wody wodociągowej, woda nie powinna wydzielać zapachu gnilnego. Bez badań laboratoryjnych można stosować wodę wodociągową pitną. Stosowanie wody pitnej nie wymaga badań jej przydatności.

1.4. Cegła ceramiczna pełna – należy stosować cegłę pełną o wytrzymałości na ściskanie 150 kg/m², która powinna mieć kształt prostopadłościanu o płaskich powierzchniach i prostych krawędziach. Cegłę pełną można przewozić dowolnymi środkami transportu. Na placu budowy cegłę układa się na terenie wyrównanym.

1.5. Zaprawa cementowo- wapienna – charakteryzuje się dobrą przyczepnością, dużą wytrzymałością, małą nasiąkliwością, mają niską wartość ciepłochronną i są trudno mobilne.

Do murowania ścian fundamentowych należy stosować zaprawę marki 50, do ścian budynku markę 80. Przy przygotowaniu zaprawy należy wymieszać składniki sypkie, a następnie dodać wodę i całość wymieszać do chwili uzyskania jednolitej masy.

1.6. Rynny i rury spustowe – zastosować rynny i rury spustowe z blachy ocynkowanej

1.7. Obróbki blacharskie – wszystkie obróbki wykonywać z blachy ocynkowanej.

1.8. Płyty styropianowe samogasnące – do ocieplenia ścian zewnętrznych zastosować płyty o klasie M-20. Płyty są lekkie niewrażliwe na wilgoć ani na grzyby. Styropian można stosować jako materiał izolacji termicznej i akustycznej.

1.9. ATLAS STOPTER - ogólna charakterystyka systemu

ATLAS STOPTER jest systemem ocieplania budynków, będącym firmową odmianą metody objętej instrukcją ITB nr 334/2002 - "Bezspoinowy system ocieplenia ścian zewnętrznych budynków". Polega on na mocowaniu izolacji termicznej z płyt styropianowych do zewnętrznej powierzchni ścian budynku i wykonaniu na niej warstwy zbrojonej, wyprawy tynkarskiej i ewentualnie powłoki malarskiej. Może być on stosowany w budynkach nowowznoszonych i eksploatowanych. System ATLAS STOPTER z płytami styropianowymi o grubości nie przekraczającej 250 mm sklasyfikowany jest jako nierozprzestrzeniający ognia (NRO).

Układ Warstw Systemu Atlas Stopter

1. Ściana zewnętrzna
2. Mocowanie podstawowe: zaprawa klejąca ATLAS STOPTER K-20
3. Warstwa izolacji termicznej z płyt styropianowych
4. Mocowanie dodatkowe: kołek plastikowy
5. Warstwa zbrojona: siatka zatopiona w zaprawie ATLAS STOPTER K-20
6. Podkład tynkarski
7. Wyprawa tynkarska
8. Powłoka malarska

Termoizolacja

W przypadku systemu ATLAS STOPTER warstwę termoizolacyjną stanowią sezonowane, samogasnące płyty styropianowe odmiany EPS 70-040 lub EPS 100-038. Grubość izolacji termicznej powinna być dobierana indywidualnie dla każdej ściany budynku, m. in. na podstawie obliczeń współczynnika przenikania ciepła U_k . Powinien on spełniać wymagania izolacyjności cieplnej przegród określone w rozporządzeniu w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki oraz ich usytuowanie.

1.10.SIDING

Tworzywo, z którego wykonuje się panele elewacyjne sidingu, to modyfikowane PVC, wzbogacane podczas produkcji między innymi dwutlenkiem tytanu, plastyfikatorami i stabilizatorami, co zwiększa wytrzymałość elementów, zapewnia trwałość ich koloru i odporność na czynniki atmosferyczne - mróz, słońce i deszcz. Wytrzymałość zawdzięczają panele także warstwowej budowie, są to bowiem dwie zespalane na gorąco warstwy materiału. Zewnętrzna jest barwiona na rozmaite kolory, najczęściej jasne, pastelowe, a jej powierzchnia - tłoczona we wzory przypominające słoje drewna czy wióry drzewne. Wewnętrzna warstwa konstrukcyjna najczęściej jest szara, choć może mieć też podobną barwę jak zewnętrzna.

Ścianki paneli mają grubość zaledwie 1-1,2 mm, jest to zatem wykończenie, które w bardzo niewielkim stopniu obciąża ściany zewnętrzne (1 m² oblicówki waży około 2 kg) .

Zastosowane w specyfikacji określenie przedmiotu zamówienia przez wskazanie nazw producenta ma na celu doprecyzowanie przedmiotu zamówienia.

Zamawiający dopuszcza możliwość składania ofert równoważnych pod warunkiem, że zaproponowane materiały i urządzenia będą posiadały parametry nie gorsze niż te, które są przedstawione w dokumentacji technicznej. W przypadku złożenia ofert równoważnych należy dołączyć foldery, dane techniczne i aprobaty techniczne dla materiałów i urządzeń równoważnych, zawierające ich parametry techniczne.

III. SPRZĘT

Rodzaj zastosowanego sprzętu Wykonawca powinien uzgodnić z Inspektorem Nadzoru. Sprzęt i urządzenia powinny gwarantować właściwą jakość robót.

IV. TRANSPORT

Wybór środka transportu należy do Wykonawcy. W transporcie wewnętrznym stosowane są taczki, japonki, wózki o napędzie elektrycznym czy spalinowym.

V. WYKONYWANIE ROBÓT

1. Plan zagospodarowania placu budowy.

Na planie zagospodarowania placu budowy powinny być naniesione : obrys obiektu, drogi dojazdowe do obiektu, rozmieszczenie wszystkich maszyn i urządzeń, budynków prowizorycznych i placów składowych oraz wskazane trasy sieci wodociągowych, kanalizacyjnych, energetycznych i innych.

2. Harmonogram robót

Harmonogram robót jest graficznym przedstawieniem terminarzewego planu wykonywania robót. Ma tę wielką zaletę w porównaniu do planów opisowych, że nie tylko wskazuje terminy rozpoczęcia i ukończenia poszczególnych rodzajów robót, lecz i ich wzajemne powiązanie w czasie. Za pomocą harmonogramu można dokładnie określić na każdy dzień, jakie roboty powinny być wykonywane, ilu i jakich potrzeba robotników, jakie i w jakiej ilości potrzebne są materiały i wyroby. Ponadto na harmonogramach odnotowuje się na bieżąco przebieg realizacji budowy.

3. Zagospodarowanie placu budowy.

3.1. Po wykonaniu planu zagospodarowania placu budowy i harmonogramu przystępujemy do organizacji placu budowy. Rozpoczynać należy od uporządkowania i splantowania terenu, po czym wykonuje się ogrodzenie. Następnie wykonuje się dalsze roboty w kolejności :

- składowiska
- prowizoryczne budynki socjalno-bytowe

3.2. Ogrodzenie terenu budowy.

Ogrodzenie terenu wykonać z taśmy ostrzegawczej. We wszystkich miejscach zagrażających bezpieczeństwu pracujących tam robotników należy umieścić odpowiednie tablice i znaki ostrzegawcze, jak również tablice przypominające warunki bezpieczeństwa pracy i ochrony przeciwpożarowej.

3.3. Place składowe.

Większość materiałów i wyrobów przechowywana będzie na otwartym składowisku. Rozmieszczenie składowiska powinno odpowiadać następującym warunkom :

- składowisko powinno być położone przy drodze kołowej
- odległość miejsca składowania od wznoszonego obiektu powinna być możliwie najkrótsza.
- należy dążyć do dowożenia jak największej ilości materiałów masowych bezpośrednio do wznoszonego budynku, unikając po drodze przeładunku
- materiały przeznaczone do wbudowania powinny być rozmieszczone przy obiekcie w takiej kolejności w jakiej będą zużywane, zawsze możliwie najbliżej miejsca użycia.

3.4. Likwidacja placu budowy.

Po zakończeniu robót budowlano-montażowych należy zlikwidować plac budowy, tzn. wywieźć wszystkie niewykorzystane materiały, resztki materiałów uszkodzonych lub wybrakowanych, rozebrać wszystkie prowizoryczne budynki i urządzenia, zdemontować maszyny i przewieźć je do baz sprzętu lub na inne budowy. Po zlikwidowaniu obiektów budowy należy uporządkować cały teren, naprawić drogi, przejazdy i chodniki, zazielenić teren zgodnie z projektem i przekazać inwestorowi łącznie z wybudowanym obiektem.

4. Zasady prowadzenia robót w okresie zimowym.

Istnieje duże prawdopodobieństwo dla opisywanego przedsięwzięcia budowlanego, że będzie prowadzone w okresie zimowym. Przygotowanie budowy do robót w okresie zimowym powinno być zakończone do 15 października. Należy przed dniem 15 października wykonać następujące czynności :

- a) zabezpieczenie pomieszczeń użytkowych przez pracowników w urządzenia grzewcze i skontrolowanie działania tych instalacji
- b) wydanie pracownikom zimowej odzieży roboczej
- c) zabezpieczenie urządzeń wodnych i grzewczych przez zamrożeniem przez zaizolowanie elementów narażonych na działanie mrozu
- d) zaopatrzenie budowy w sprzęt do odśnieżania oraz w materiał do posypywania oblodzonych przejść (piasek, żużel itp)
- e) zaopatrzenie budowy w materiały, sprzęt i urządzenia pomocnicze do robót zimowych, jak domieszki chemiczne do betonów i zapraw, opał, osłony, izolację, koksowniki, termometry itp.
- f) zgromadzenie zapasów materiałów, których dostawa w okresie zimowym jest niemożliwa lub poważnie utrudniona, jak kruszywo, piasek
- g) zabezpieczenie materiałów we właściwy sposób przed skutkami zimy w szczególności cegły, kruszywa i piasku przez składowanie w wysokiej przymie
- h) przystosowanie do pracy zimowąs wszystkich maszyn przez założenie osłon, wymianę paliwa i smarów, płynów w układach chłodzenia i w układach hydraulicznych na odpowiadające warunkom zimowym, wymianę lub uzupełnienie osprzętu roboczego.
- i) przygotowanie sieci energetycznej i oświetleniowej ora w razie potrzeby wykonanie dodatkowych odcinków sieci.

W ciągu całego okresu zimowego powinna być prowadzona stała obserwacja temperatury powietrza. Należy ją odczytywać co najmniej 3 razy dziennie i odnotowywać te dane w dzienniku budowy. Liczba prób betonów i zapraw wykonywanych na budowie powinna być zwiększona, wyonywać je należy według instrukcji Instytutu Techniki Budowlanej.

5. Roboty rozbiórkowe

Przed przystąpieniem do robót rozbiórkowych należy:

- teren ogrodzić i oznakować zgodnie z wymogami BHP,

6. Elewacje– technologia wykonania docieplenia systemu ATLAS STOPTER

Wszelkie prace należy wykonywać zgodnie z informacjami zawartymi w projekcie technicznym ocieplenia, instrukcji ITB nr 334/2002, Kartach Technicznych poszczególnych elementów systemu i innych informacjach zawartych w materiałach technicznych firmy ATLAS

Prace ociepleniowe należy prowadzić w sprzyjających warunkach atmosferycznych. Temperatura podłoża i otoczenia, zarówno w trakcie prac, jak i w okresie wysychania poszczególnych materiałów, powinna wynosić od +5°C do +25°C. Elewacja powinna zostać osłonięta i zabezpieczona przed wpływem opadów atmosferycznych, bezpośrednim nasłonecznieniem i działaniem silnego wiatru.

Podłoże

Systemem ATLAS STOPTER można ocieplać otynkowane lub nieotynkowane monolityczne ściany betonowe, ściany wymurowane z cegieł, bloczków gazobetonowych, pustaków betonowych i pustaków ceramicznych. Podłoże powinno być nośne, równe i oczyszczone z wszelkich elementów mogących powodować osłabienie przyczepności zaprawy. Luźne lub słabo przylegające fragmenty należy skuć, a ubytki uzupełnić materiałami zalecanymi do tego typu prac, np. ZAPRAWĄ TYNKARSKĄ ATLAS, ZAPRAWĄ WYRÓWNUJĄCĄ ATLAS. System ATLAS STOPTER można mocować do podłoża pokrytych silnie przylegającymi powłokami z farb elewacyjnych lub tynków cienkowarstwowych. Resztki słabo przylegających powłok malarskich powinno się zmyć pod ciśnieniem bądź zeszkrobać. W przypadku podłoża słabego, pyłącego, bądź też podłoża o dużej chłonności należy przeprowadzić gruntowanie emulsją ATLAS UNI-GRUNT.

Mocowanie płyt styropianowych

Wykonanie ocieplenia należy rozpocząć od zamocowania na ścianie listwy cokołowej. Ułatwia ona zachowanie równomiernego poziomu przy układaniu pierwszej i kolejnych warstw płyt styropianowych, a także stanowi wzmocnienie dolnej krawędzi systemu. Powinno się ją mocować na cokole budynku, nie niżej niż 30 cm nad poziomem gruntu. Ta odległość zapewnia ochronę systemu przed wpływem podciągania kapilarnego wilgoci, a także chroni wyprawę tynkarską przed zabrudzeniami - drobinkami błota - nanoszonymi przez krople deszczu, odbijające się od chodnika bądź gruntu. Zamiast listew cokołowych dopuszcza się stosowanie pasów siatki pancerniej bądź dwóch warstw siatki z włókna szklanego.

Po zamocowaniu listwy cokołowej przystępujemy do przyklejania izolacji termicznej. Pierwszy rząd płyt mocujemy opierając go na listwie startowej. Kolejne układamy

stosując przewiązanie w tzw. cegielkę. Takie przesunięcie należy wykonać zarówno na powierzchni ściany, jak i na narożach budynku.

Głównym elementem mocującym styropian do podłoża jest zaprawa klejąca ATLAS STOPTER K-20. Nakłada się ją na powierzchnię płyty metodą "pasmowo-punktową". Szerokość pryzmy obwodowej ułożonej wzdłuż krawędzi płyty powinna wynosić co najmniej 3 cm. Na pozostałą powierzchnię należy nałożyć równomiernie 6 placków o średnicy 8÷12 cm. Naniesiona na płytę zaprawa powinna obejmować co najmniej 40% jej powierzchni. Po nałożeniu zaprawy, płytę należy bezzwłocznie przyłożyć do podłoża i docisnąć. W niektórych sytuacjach należy stosować dodatkowe mocowanie w postaci kołków plastikowych w ilości około 4÷5 na 1m². Zalecane jest ono w narożnikach budynku lub przy zastosowaniu styropianu o grubości większej niż 15 cm. Dodatkowe mocowanie mechaniczne wymagane jest przy ocieplaniu budynków o wysokości powyżej 12 metrów, a także gdy nośność podłoża jest niska i trudna do określenia. Dodatkowe mocowanie można wykonywać po upływie 24 godzin od przyklejenia płyt. Głębokość zakotwienia kołków w warstwie konstrukcyjnej ściany wykonanej z materiałów pełnych powinna wynosić min. 6 cm. W materiałach takich jak cegła dziurawka, pustak ceramiczny czy bloczki z betonu komórkowego, łączniki muszą być zakotwione na głębokość min. 9 cm.

Warstwa zbrojona

Warstwę zbrojoną stanowi siatka z włókna szklanego, zatopiona w zaprawie klejącej ATLAS STOPTER K-20. Siatka polecana do systemu ATLAS STOPTER posiada odpowiednią wytrzymałość mechaniczną, równy i trwały splot i jest odporna na alkalia. Do wykonania warstwy zbrojonej można przystąpić nie wcześniej niż po trzech dniach od przyklejenia płyt. Prace rozpoczynamy od przeszlifowania ewentualnych nierówności płaszczyzny płyt styropianowych. W celu zwiększenia odporności warstwy termoizolacji na uszkodzenia mechaniczne, na wszystkich narożach pionowych budynku oraz na narożach ościeży drzwi i okien, należy wkleić aluminiowe listwy narożne ATLAS.

W dalszej kolejności należy wzmocnić powierzchnie ścian w sąsiedztwie styku pionowych i poziomych naroży otworów okiennych i drzwiowych, poprzez zatopienie w zaprawie pasków siatki o wymiarach ok. 20x30 cm. Paski te powinny być ustawione pod kątem 45° do linii wyznaczonych przez krawędzie ościeży.

Wykonanie warstwy zbrojonej polega na rozprowadzeniu zaprawy ATLAS STOPTER K-20 równomiernie po całej powierzchni termoizolacji i wtopieniu w nią kolejnych pasów siatki. Wygodnie jest najpierw wcisnąć siatkę w zaprawę jedynie w kilku punktach, a później dokładnie zatopić cały pas pacą zębatą. Prawidłowo zatopiona siatka powinna być całkowicie niewidoczna spod powierzchni kleju i nie powinna bezpośrednio stykać się z powierzchnią płyt.

Warstwa zbrojona musi być warstwą ciągłą, tzn. że kolejne pasy siatki muszą być układane z zakładem min. 10 cm, zaś na narożach powinien on wynosić min. 15 cm. Zakłady siatki nie mogą pokrywać się ze spoinami między płytami styropianowymi. W uzasadnionych przypadkach, w części parterowej budynku, a także na cokołach należy stosować dwie warstwy siatki.

Ostatnią czynnością jest wygładzenie warstwy zbrojonej pacą metalową. Staranność prac jest szczególnie ważna, nie tylko ze względów konstrukcyjnych, ale i estetycznych. Jeżeli po wygładzeniu pozostaną jakieś nierówności, to należy je koniecznie zeszlifować, ponieważ ze względu na małą grubość wyprawy tynkarskiej (1,5 mm, 2 mm i 3 mm) mogą one uniemożliwić jej prawidłowe wykonanie.

Warstwa wykończeniowa

Warstwę wykończeniową systemu ATLAS STOPTER stanowi tynk cienkowarstwowy lub tynk cienkowarstwowy pomalowany farbą elewacyjną.

Do wykonania warstwy wykończeniowej można przystąpić po około trzech dniach od nałożenia warstwy zbrojonej. Bez względu na rodzaj zastosowanego na ociepleniu tynku cienkowarstwowego ATLAS, na warstwie zbrojonej należy wykonać podkład z masy tynkarskiej. Podkład powinien być odpowiedni dla danego rodzaju tynku: tynki mineralne i akrylowe - ATLAS CERPLAST, tynki silikatowe - ATLAS SILKAT ASX, tynki silikonowe - ATLAS SILKON ANX. Zastosowanie podkładu zapobiega przedostawaniu się do warstwy tynku szlachetnego zanieczyszczeń z zapraw klejących, chroni i wzmacnia podłoże, a przede wszystkim zwiększa przyczepność tynku do podłoża. Ponadto podkłady mogą stanowić tymczasową warstwę ochronną warstwy zbrojonej (zanim zostanie nałożony tynk) przez okres do sześciu miesięcy od jej wykonania.

Wyprawę tynkarską można wykonać z tynków: mineralnych - ATLAS CERMIT SN, SN-MAL, DR. Wszystkie powyższe zaprawy i masy są tynkami cienkowarstwowymi o grubości kruszywa od 1,5 mm do 3,0 mm (w zależności od rodzaju tynku). Do ich malowania można zastosować farby silikatowe ATLAS ARKOL S, zgodnie z technologią opisaną w ich kartach technicznych. Kolorystyka tynków i farb przedstawiona jest w NOWEJ PALECIE BARW ATLAS, zawierającej blisko 700 pozycji.

7. Instrukcja montażu podbitki dachowej PCV

1. Wy poziomować płaszczyznę pod podbitkę przy pomocy łat drewnianych.
2. Zamontować deskę z płyty OSB wodoodporną, o grubości 18 mm, przy pasie rynnowym.
3. Na przygotowaną płaszczyznę montować listwy wykończeniowe, w zależności od potrzeb.
4. Po zamontowaniu listew wykończeniowych przystąpić do montażu podbitki boazeryjnej pcv 105 lub podbitki sidingowej S-09, Zalecane jest mocowanie podbitki co 30 cm o maksymalnej długości elementu 3m.
5. Po zamocowaniu podbitki poziomej lub ukośnej montować deskę czołową PZ 607.

6. Montaż deski czołowej polega na mocowaniu poprzez lico. wkrętami lub gwoździami nierdzewnymi, co 60 cm, W celu przedłużenia elementów deski czołowej stosować łącznik boazeryjny z zachowaniem dylatacji na rozszerzanie elementu.

7. Po zamontowaniu płyty OSB i deski czołowej (PZ 607) haki rynnowe można montować w dowolnym miejscu, w pasie nadrynnowym. W przypadku gdy długość podbitki przekracza 80 cm należy zastosować podczep.

8. Przerwę dylatacyjną należy zachować w zależności od długości zastosowanego elementu i temperatury otoczenia.

Uwaga:

Składowanie materiałów niezbędnych do wykonania podbitki wymaga płaszczyzn poziomych ze względu na możliwe odkształcenia elementu.

Pod wpływem zmian temperatury panele znacznie rozszerzają się i kurczą. Dlatego też podczas montażu sidingu trzeba przestrzegać kilku zasad:

- paneli i listew nie wolno ze sobą kleić;
- nie wolno wbijać gwoździ bezpośrednio w materiał. Wbija się je w sam środek otworów montażowych, pozostawiając z każdej strony niewielki luz pomiędzy krawędzią panelu a łebkiem gwoździa. Odstęp dylatacyjny pozostawia się też pomiędzy kolejnymi listwami startowymi i narożnikowymi czy też w listwach narożnikowych - pomiędzy końcem paneli a listwą;
- na nasłonecznionej elewacji nie powinno się układać brązowych paneli, bo bardziej się nagrzewają i mogą ulegać deformacji. Ten kolor nadaje się przede wszystkim na podsufitkę;

VI. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

1. Ogólne zasady kontroli jakości robót.

W czasie wykonywania robót Wykonawca powinien prowadzić systematyczne pomiary i badania kontrolne oraz dostarczyć ich wyniki Inspektorowi Nadzoru.

2. Decyzje Inspektora Nadzoru dotyczące akceptacji lub odrzucenia materiałów będą oparte na sędzię inżynierskim. Inspektor Nadzoru uwzględni wszystkie fakty związane z rozważaną kwestią.

3. Inspektor Nadzoru jest upoważniony do inspekcji wszystkich robót i kontroli wszystkich materiałów dostarczanych na budowę lub na niej produkowanych. Inspektor odrzuci wszystkie materiały i roboty, które nie spełniają wymagań jakościowych określonych w dokumentacji SST.

4. Dziennik budowy.

Dziennik budowy jest dokumentem obowiązującym Zamawiającego i Wykonawcę w okresie od przekazania wykonawcy terenu budowy do zakończenia przedsięwzięcia budowlanego. Odpowiedzialność za prowadzenie dziennika budowy zgodnie z obowiązującymi przepisami spoczywa na kierowniku budowy.

Do dziennika budowy wpisuje się :

- datę dostarczenia dokumentacji projektowej
- uzgodnienie przez Zamawiającego planu robót

- datę przekazania terenu budowy Wykonawcy
- uwagi, polecenia Inspektora Nadzoru
- daty rozpoczęcia i zakończenia poszczególnych elementów robót
- daty zarządzania wstrzymaniem robót z podaniem powodu
- daty odbioru
- wyjaśnienia, uwagi, propozycje Wykonawcy
- wnioski i zalecenia Projektanta
- zgłoszenie zakończenia robót
- inne istotne informacje o przebiegu robót

Propozycje, uwagi, wyjaśnienia Wykonawcy, wpisane do dziennika powinny być przedłożone Inspektorowi Nadzoru do ustosunkowania się. Decyzje Inspektora Nadzoru wpisane do dziennika Wykonawca podpisuje z zaznaczeniem ich przyjęcia lub zajęciem stanowiska.

Wpis projektanta do Dziennika Budowy obliguje Inspektora Nadzoru do ustosunkowania się.

VII. OBMIAR ROBÓT

1. Zasady obmiaru – obmiary wykonanych robót przeprowadza się w jednostkach kosztorysowych elementów rozliczeniowych. Płatności będą dokonywane na podstawie rzeczywistego obmiaru przeprowadzonego w czasie postępu robót. Ewentualne błędy występujące w przedmiarach nie zwalniają Wykonawcy od obowiązku wykonania całości robót. Korekta błędnych liczb nastąpi na podstawie dodatkowego uzgodnienia między Wykonawcą i Zamawiającym.

2. Zasady określania ilości robót – wszystkie pomiary długości będą wykonane w poziomie. Obmiar konstrukcji inżynierskich nastąpi na podstawie linii pokazanych w dokumentacji projektowej lub zmienionych w stosunku do dokumentacji projektowej w celu dostosowania do warunków lokalnych.

3. Urządzenia pomiarowe – wszystkie urządzenia pomiarowe, stosowane w czasie obmiaru robót powinny być zaakceptowane przez Inspektora Nadzoru.

4. Podstawowe zasady czasu przeprowadzania obmiaru – obmiar powinien być wykonany w sposób zrozumiały i jednoznaczny i w obecności Inspektora Nadzoru. Obmiar dokonuje się w przypadku miesięcznego fakturowania, zakończenia danego rodzaju robót, w przypadku występowania dłuższej przerwy w pracach czy zmiany Wykonawcy.

VIII. ODBIÓR ROBÓT

1. Ogólne zasady odbioru – dokonujący odbioru ocenia jakość i ilość robót na podstawie przedłożonych dokumentów, pomiarów i ocenie wizualnej. W przypadku, gdy według oceny dokonującego odbioru, wykonane roboty nie są gotowe do odbioru Zamawiający w porozumieniu z Wykonawcą i Inspektorem Nadzoru wyznacza ponowny termin odbioru.

2. Odbiór końcowy – polega na ocenie ilości i jakości wykonywanych robót oraz ustalenie końcowego wynagrodzenia za ich wykonanie. Przedmiotem odbioru

końcowego może być tylko całkowicie zrealizowany obiekt. Do odbioru końcowego Wykonawca przygotowuje następujące dokumenty :

- dokumentację projektową z naniesionymi zmianami
- szczegółowe specyfikacje
- uwagi i zalecenia Inspektora Nadzoru
- dziennik budowy i księgi obmiaru
- atesty jakościowe wbudowanych materiałów
- sprawozdanie techniczne

W przypadku stwierdzenia przez dokonującego odbiór, że jakość wykonania całego obiektu lub jego elementu odbiega od wymagań ustalonych w kontrakcie odbierający przerywa swoje czynności i ustala w porozumieniu z Wykonawcą i Inspektorem Nadzoru nowy termin odbioru. Natomiast Wykonawca niezwłocznie przystąpi do wykonania robót poprawkowych na własny koszt. Odbiór końcowy dokumentowany jest protokołem odbioru końcowego.

IX. PODSTAWA PŁATNOŚCI

Roboty budowlane zostały uwzględnione w tabeli elementów, która jako załącznik do umowy z wykonawcą będzie podstawą płatności.

Tabela elementów

a) roboty budowlane

X. DOKUMENTY

1. Polskie normy
2. Przepisy Prawa Budowlanego
3. Ustawa o Zamówieniach Publicznych
4. Warunki techniczne wykonania i odbioru robót budowlano – montażowych